

באהבה ובאמונה

העלון לכל המשפחה

בס"ד | שבת פרשת ראה כ"ט אב ה'תשע"ט | גליון 1234
נא לשמור על קדושת הגליון

נכון לעכשיו

התשובה לדורנו

הרב קוק זצ"ל, שיום פטירתו חל בג' באלול, היה נוהג לעורר ולבקש שילמדו את ספרו הקדוש "אורות התשובה", שהוא עצמו היה לומד בו, בייחוד בימי הסליחות והתשובה.

בהתייחסו לתשובה בדורנו אומר הרב זצ"ל כי "התשובה החיה שהיא נובעת לא מנפשות בודדות ומרוסקות, אלא מתוך אוצר הנשמה של הכלל כולו, היא באה אלינו בהדרגה באופן שמישכ לנו ארבעה ערכים נצחיים: "כבוד, חיבה, דעת וחיים. הכבוד מוכרח לשוב אלינו - כבוד הכלל, כבוד האומה וכל קנייניה המקודשים והנעלים... אחרי הכבוד מופיעה החיבה, בלא כבוד אי אפשר שתבוא חיבה אידיאלית... אחרי החיבה מוכרחת הדעת לבוא. גירוש עם-הארציות והבורות מוכרח לבוא... וכל אלה הערכים יביאו לנו את החיים, חיי היהדות השלמים במילואם. ומתוך תשובה משוננת כזאת מוכרח אור השלום גם הוא להופיע עלינו בזהרר", ומסיים הרב זצ"ל: "הקשיבו נא אחים יקרים ושימו את מפתח הזהב הזה, מפתחה של הגאולה האמיתית - התשובה - על לבבכם" (אורות התשובה קנד).

נכון לעכשיו, אנו יכולים לצייר את ארבעת הפרקים של כבוד, חיבה, דעת, וחיים, בצורת פירמידה: בבסיסה אנו מוצאים בדורנו את רוב רובו של העם היהודי היושב בציון על כל זרמיו, המכבד את המסורת והדת. מעליו אנו מגלים אלפים ורבבות, שלא רק מכבדים אלא יש להם חיבה למסורת היהודית, הולכים לבית הכנסת, שומרים שבת וחג, כשרות וכד'. ומעליהם אנו מוצאים את רבבות לומדי התורה הקונים דעת אלקים, קובעים עתים לתורה, או לומדים בישיבות ובמוסדות תורה הקמים ב"ה כפטוריות אחר הגשם בכל רחבי הארץ. הזרימה מבסיסה של הפירמידה של מכבדי המסורת, למחבבי המסורת וללומדי התורה הולכת ומתעצמת ותמשיך ותגדל בע"ה, עד שנוכה לראות עין בעין בהתגשמות ההבטחה האלוקית "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

מהמצפה לישועה השלמה

ל"ה שבט תש"פ

ערבות הדדית

בערוץ מאיר לילדים

בבתי הספר להורים ולילדים

חוויה אינדיבידואלית -
לפרטים שלחו דוא"ל או סרקו את הברקוד:
schools@meirkids.co.il

חדש
חדש
חדש

2 « לראות את האורות הרב יורם אליהו

2 « ודרשת וחקרת ושאלת היטב הרב ברוך אפרתי

3 « "כְּבִרְכַת ד' אֶ-לֶהֵיךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ" שיחות הרב אלישע וישליצקי זצ"ל לפרשה

5 « לבחור מתוך מצב נתון אסתר אברהמי

5 « מנהג ישראלי יואב מלכא

בתוך גיליון זה מצורף עלון הילדים

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

אך תפססו!

בס"ד

דורנו, הוא דור נפלא... קשה למצוא לו דוגמא בכל דברי עמנו" (הרב קוק מאמר הדור)

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור לשיעורים במשנתו ותורתו של הרב קוק זצ"ל לקראת יום השנה לפטירתו בג' אלול.

יום העיון יתקיים אי"ה ביום שלישי ג' באלול בבית המדרש הישן בחסות ממשפחת ונגרובסקי לע"נ האם שרה ע"ה

12:15 שיחה מפי ראש הישיבה הרב דב ביגון שליט"א (בבית המדרש)
14:15 הרב דודון כץ - גאולת עולם - אמונה מוחלטת בטוב.
15:15 הרב יואב מלכא - מה הצורך באורות התשובה?
16:15 מנחה.
16:30 הרב שמעון בן-ציון - תחיית עם ישראל בעיני הרב הרא"ה, ע"פ איגרת תתק"ה.
17:30 הרב דוד לנדאו - החסיד שבכונה.
18:30 הרב אבי תמיר - לשוב אל עצמנו.

ביום שני בערב אור לג' באלול יתקיימו השיעורים הבאים:
20:30 - הרב צבי נחשוני.
21:15 - הרב איל ורד.
22:00 - הרב יורם אליהו.

יום העיון ישודר בערוץ מאיר. עזרת נשים פתוחה.

(התורה, פרק ב).

ג. אורות התשובה. גם ביחס לתהליך התשובה בדורנו האיר לנו הרב קוק אור גדול. בספרו הנפלא אורות התשובה הוא מאיר נתיבות תשובה מיוחדים ומופלאים לדורנו. בהקדמה לאורות התשובה נאמר שתהליך התשובה מכוון לתהליך התחיה, "ואם יבוא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה, ואל דברת הקץ המגולה ואור הישועה הזרחה לא יביט, לא יוכל לכוון שום דבר לאמיתתה של תורת אמת". הרב מסביר שלכל זמן ותקופה יש את ההארה המיוחדת שלו, וצריך לכוון את דרכי התשובה אל אותו אור שמתגלה באותו הזמן. באורות התשובה מלמד הרב את עומק תהליך התשובה המתגלה בכלל ובפרט, כשלכל אדם מישראל יש היכולת לשוב בתשובה כי "ניצוץ נשמת אלוה שרוי הוא גם בכל הנפשות הפרטיות היזתר נפולות" (אורות התשובה, ג). ממילא הארת תשובה ישנה בישראל והיא הולכת ובאה ומובטחים כל ישראל לחזור בתשובה שלמה.

(לפני 40 שנה בדיוק בר"ח אלול תשל"ט זכיתי לעלות ירושלימה לישבת מרכז הרב ולהתודע לאורותיו של הרב קוק זצ"ל מפי מו"ר מרן הרצ"ה זצ"ל ובחירי תלמידיו. הם האירו לי פנים, גילו לי את האורות הנפלאים הללו, הם נטמעו בתוכי, ומאז הם הולכים ומאירים ואינם פוסקים.)

בתחילת קץ המגולה של ישוב א"י, הוא מכשיר את החומר של כנסת ישראל, והרוחניות צריכה לשמש בו שימוש של שמירת החיים הפנימיים, וכשיתחזק הכח החומרי של האומה אז יגלו כל הסגולות הרוחניות הקדושות שבה, ותשוב התורה וכל מאורותיה לאיתנה, להיות לאור עולם.. (אורות התחיה, מ).

ב. אורות התורה. ביחס ללימוד התורה האיר לנו הרב במבטו המיוחד, שהתורה הנלמדת צריכה להתרומם להיות תורה כללית, שמכוונת לבניין האומה, ואז נקראת תורה לשמה, "אחד מהדרכים של עסק התורה לשמה הוא להעשיר את כנסת ישראל בכוחות רוחניים גדולים" וכשלומוזים בכוונה כזו זה פועל בשני אופנים, א. "הכח היסודי של האומה מתחזק ומתאמץ" ב. "הנשמה הפרטית של זה האיש, הפועל ברכה כללית זו, היא מצד עצמה מתגדלת ומתהדרת... ומשתרשת על-ידה בשרשי עץ החיים האמיתיים". עוד כתב הרב "כשלומוזים תורה לשמה עושים חסד עם כנסת ישראל... וכל יחיד העוסק בתורה הוא מגלה כח חיים חדש בנשמת ישראל ע"י המזון הנשמתי שהוא מקבל מהתורה". וככל שהוא לומד כראוי בעומק דעת ושכל, "כן כח החיים הישראליים הולך ומתגלה על ידו ונותן להאומה כח ושמחת חיים להתעודד ולקום" (אורות

על הפסוק במלכים ב' (ה, לט) "ויצא אחד ללקט אורות" דורשת הגמרא (יומא יח), "אמר ר' יוחנן למה נקרא שם אורות- שמאירים את העיניים". זכינו וזכה דורנו לחיות בדור ובתקופה, שמרן הרב קוק זצ"ל האיר עינינו באורות תורתו. זהו הזרקור היחיד שמאיר את עינינו לראות ולהבין את הזמן המיוחד שבו אנו חיים במהלך תחייתו של עמנו, ולפעול עם אל בקידום תהליכי התחיה.

בתורתו האיר הרב נושאים ותחומים רבים וניגע כאן בחלק מהם.

א. אורות הגאולה. הרב לימד אותנו שהמהלך של שיבת העם לארצו בדורנו, עם כל סיבוכיו, הוא המהלך המובטח בחזון הנביאים וחיובי להופיע, כשתחילה הבניין החומרי, ועל גביו יבנה בניין הקודש המבוקש. "תפתח הישוב בא", יבנה הבניין הלאומי, מתוכו יפוח רוח גדול, נשמת האומה תתעורר לתחייה... הרוח המיוחד של האומה יכונן אמונת ה' אלקי ישראל בעולם... והוסיף הרב דברים שיש בהם לעודדנו בעת הזאת, "אין להצטער כלל מזרמי הרוח הלאומי הטבעי ההולך וסואן. גם הקלקולים, שהוא מקלקל במהלכו, סופם לבוא לכלל בניין ותיקון" (אורות התחיה, לא). "הדור הראשון של עקבתא דמשיחא,

הרב ברוך אפרתי

ודרשת וחקרת ושאלת היטב

ומדקרות חרב במנוחה הוא שולח.... ואנחנו, למה לא נעשה לנו גם אנו עט? היבשו מוחותינו, חלילה?... התם כל רעיון מקרב לבנו פנימה?."

עם זאת, תגובות אוטומטיות ציניות של הלבנת פנים לכל מה שאינו לרוחנו, מזיקות. בחושך לא נלחמים במקלות כידוע. הרב כותב על חשיבות העומק של הכותב והנכתב, באגרתו לעיל - "הדברים צריכים להיות כטל, מלאים הגיון אמת ודעת קודש... העט לוקח חילו מאוצר המחשבה. והמחשבה הפוריה היא באה רק מחיקור דין הבא אחרי הידיעה הרחבה, תולדת הגירסא והעיון יחידיו כשהם מתחברים עם הרגש והחיים".

לאור דברי מרן הרב, נראה לענ"ד שיש למלחמת חורמה מקום גם בימינו. אבל, את כוח החורבן הזה יש לשמור רק למאמר שהוא בחינת 'עיר הנידחת' וכתביו אכן מבקשים להטיל מום בקודשים. ואף אז, לא בתגובות ריקניות בד"כ בתחתית המאמר אלא במאמר תגובה משמעותי וחרף, אך מנומק וארוך, המזהה במה האויב הרוחני טועה מאד, ובמה הוא טועה פחות, ולהדגיש גם את האורות אשר גרמו להופעת צלילו.

זאת עלינו לזכור - איננו טוקבקיסטים ברינים אלא אנשי קודש בעלי כובד ראש, גם כאשר אנו במלחמה, מלחמת הדעות, העטים והמקלדות.

כשאור וחושך משמשים בערבוביה, ולא רשעה מכוונת, ננהג כהדרת הרב ונוסיף צדק במקום לקבול על הרשעה, נוסיף אמונה במקום לקבול על הכפירה, נוסיף חכמה במקום לקבול על הבערות, ואז, כשעלה מדי פעם צורך אמיתי במלחמה בכל הכלים, נהיה שם במלוא העוז, במאמר תגובה מנומק ורציני, חמושים בניקיון כפיים אמיתי.

שעלינו להיאבק בה בכל תוקף. כולנו נתקלים מידי פעם באמירות ובמאמרים בעלי כפירה בד', שיש בהם משום קריאת תגר על עניינה של התורה הקדושה. אלו, ודאי עונים להגדרת מרן הרב קוק דלעיל על חומרת העבודה הזרה. הם ממש 'אנטי קודש', ומבקשים להשליט את עולם הגוף על המוסר והרוח בתרבות הישראלית, בלי מתן מקום אמיתי לקודש ולעדינות הרוח האלוקית המחיה את החולין.

אכן, גם בימינו ניתן 'להחריב' מאמר, כמשפט התורה לעיר הנידחת. במקום להכות את העיר ולהרוג את יושביה, ניתן במחוי כפתור לכתוב תגובות ('טוקבקים' בלעז) מלאות ארס, הרס וחורבן, הפוגעות ומשפילות את הכותב ואת התוכן שנכתב. אך בעוד רבים שמחים להגיב ולפגוע בכותבים התועים, ובתכניהם הטועים, רק מיעוטנו שם לב כראוי להסתייגות התורה "בְּדַרְשָׁתְּךָ וְשִׂאלָתְּ, הַיֵּטֵב". רק מיעוט אכן בודק האם המאמר אכן אויב לתורה, ורבים אף אינם טורחים לקרוא את המאמר עד תומו טרם כתיבת התגובה.

האם לפני כל כתיבת תגובה ארסית המגיבים אכן 'דורשים', חוקרים ושואלים היטב' מיהו הכותב ומהו המאמר לאשורו, או מגיבים 'מהבטן' נגד כל מי שאינו חושב בדיוק כמותם? האם נקיים הריסת עיר הנידחת בלא מידת הזהירות של החקירה המקדימה?

אכן, השיח הציבורי בתקשורת ובמרשתת קובע סדר יום תרבותי, מדיני ואף דתי. אכן, יש לנתב כוחות גדולים להרבות שם את אור התורה ולהיאבק בכל הכוח בדעות הרשעות והחושך, כמו שכתב מרן הרב באגרתו אל הצעירים תופשי התורה - "העט כבש לו את העולם. הוא רודה במחשבות, ברגשי הלב, וגם במעשים; בבטחה הוא עושה את דרכו, חיצים שנונים

כאשר התורה באה להתמודד עם תופעת העבודה הזרה, היא מדריכה לנהוג בחריפות, החל מראשי העיר הנידחת וכלה באחרון הכלבים החי ברחובותיה - "הִפֵּה תִפְּהָ אֶת יִשְׁבֵּי הָעִיר הַהוּא לְפִי-חֶרֶב. הַחֶרֶם אֲתָהּ וְאֵת פֶּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֵת בְּהֵמָתָהּ, לְפִי חֶרֶב. וְאֵת פֶּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תוֹף רַחֲבָהּ, וְשִׂרְפֶתָּ בְּאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֵת פֶּל שְׁלָלָהּ לְפִלֵי לַד' אֶלְקִיָּהּ; וְהִיתָה פֶל עוֹלָם, לֹא תִבָּנֶה עוֹד".

מדוע? מדוע התורה חריפה כל כך ביחסה לעובדי עבודה זרה?

הסביר מרן הרב קוק בספר אורות - "מקומה של עבודה זרה הוא מבחון. עומדת היא במקום הזהומה והמותרות המגושמות ומאופלות, ומבקשת את ביצורם ואת שליטתם והתגברותם על כל תוכן קודש והתערבותם עמו".

מהותה של עבודה זרה - שלטון הגוף על הנפש, שלטון החוץ על התוך, שלטון החול על הקודש. ולעומתה, עניינה של תורה - הזרמת חיי קודש בגוף, הזרמת תוכן כלפי חוץ, הזרמת הקודש אל החול. העבודה הזרה היא ההפך הגמור מהתורה. עד כדי כך שהרמב"ם במורה נבוכים ראה בהתנגדות לע"ז יסוד מוסד לרוב מצוות התורה (כולל איסור בשר בחלב).

אמנם, היינו מצפים שבתוך מלחמת חורמה זו ברשע ובכפירה, תתיר התורה פעולה מידית וללא דיחוי, אך התורה מפתיעה ומסייגת את השופטים והלוחמים - "בְּדַרְשָׁתְּךָ וְשִׂאלָתְּ, הַיֵּטֵב!"

אסור לפעול מיד, אלא לאחר חקירה, דרישה ושאלה, ובנוסף לכל - 'היטב'. רק לאחר בדיקה מדוקדקת, וודאות גמורה שאכן כל העיר עובדת ע"ז, רק אז, יש להשמיד את העיר.

לענ"ד, גם בימינו ישנה בחינה של 'אבק עבודה זרה'

"בְּבִרְכַּת ד' אֵל-לֵהִיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ" שיחה לפרשת ראה

המקום אשר יבחר ד'

השבת, פרשת ראה היא גם א' ר"ח אלול. במפגש בין חודש הרחמים לבין שבתות הנחמה, טבעי לעסוק בירושלים ובמשמעויות הקשורות אליה.

אומרת התורה: "כִּי אִם אֵל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֵל-לֵהִיכֶם מִכָּל שְׁבֵטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבִאתֶם שָׁמָּה". המקום, בה"א הידיעה, הוא רק זה שה' בוחר בו. ואיך נדע כיצד ה' בוחר?

שני חלקים לכך, האחד מלמעלה, אלוקי, מגיע אלינו ע"י נביא? והשני, מלמטה, על ידי ההשתדלות שלנו, החיפוש שלנו, הדרישה בפסוקים שלנו, ומתוך כך גם בסופו של דבר - כשיסכפו ישראל תכלית הכוסף, כפי שאומר ר' יהודה הלוי⁴, אז נקנית הארץ ונבנית ירושלים.

מוסיפה התורה דבר חשוב, "מכל שבטיכם" - ירושלים שייכת לכולם; מעל כל החלוקות, כל ההגדרות, וכל הצמצומים שרגילים בהם.

ושמחתם...

אותה תנועה הדדית - מלמעלה מלמטה, היא אולי גם בסיס לפסוק הבא: "וְאֶכְלְתֶם שֶׁם לְפָנָי ד' אֵל-לֵהִיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדֵכֶם אֹתָם וּבְתִיכֶם אֲשֶׁר בְּרַכְךָ ד' אֵל-לֵהִיךָ".

מהו "משלח ידכם"? ייתכן, כפי חלק מהמפרשים⁶, ש"בכל משלח ידכם" הכוונה לתרומותיכם. אל תתנו תרומות כלאחר יד, כמי שכפאו שד, אלא הכול בשפע, בשמחה ובטוב לבב.

אבל תיתכן משמעות נוספת, מעין דברי בעל הכתב והקבלה: "ושמחתם בכל משלח ידכם" - בכל מה שאתם עוסקים - מי בביטחון, מי בתורה, מי בחקלאות או בתעשייה, בבניין או במשרדים, בכל עבודה שהיא - כפי שאומר החתם סופר⁷ - בארץ ישראל הכול נעשה בשמחה גדולה על כך שאפשר לשרת את

נעשית נקיה וזכה יותר, שיקוליו נקיים וטהורים יותר. הוא מתרוקן מעושוק, מכל התוספות המלאכותיות שהחיים מזמנים.

"בצדקה תכווני", ואין עם ישראל נגאל אלא מתוך שהוא מגלה את הרצון בצדקה, הן צדקה במונח של צדק, והן במונח של שוויון אמתי, שכל אחד הוא שונה אבל "חֲבִיב אֲדָם שֶׁנִּבְרָא בְצַלְם. חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמָרָא בְּנִים לְמִקּוּם. חֲבֵה יִתְרָה נִדְעַת לְהֶם שֶׁנֶּאֱמָרָא בְּנִים לְמִקּוּם..."¹⁴

הלוואי יתקיימו בדורנו כל דברי הנבואה, ו"חֲסִדֵי דְיָד הַנְּאֻמִּים"¹⁵. מתוך שיבת ציון, מתוך הגאולה הטבעית וקיומך הגלוי, מתוך שבע הנחמות, ומתוך הפטרת ראש חודש שהוזכרה, מתוך כל המנהגים וכל העדות, ומתוך חיבור כל נשמות ישראל לעצמם ואל מקורם - ותתקיים ראייה אמיתית, ראייה לטובה. ויום הזיכרון של הרב קוק שחל השבוע מסמן כיוון דרך, לראייה מלאה טוב, מלאה אור, מלאה הסתכלות ישרה ואמתית. "מִי חָסֵם וַיִּשְׁמַר אֶלֶּה וַיִּתְּבוּנֵנוּ חֲסִדֵי ד'"¹⁶.

*ערך הרב ליאור לביא שיחה שנאמרה בשנת תשע"ח

1. דברים יב, ה
2. ספרי על אתר: "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' א-להיכם מכל שבטיכם - (דרוש) על פי נביא". וראה פירוש הרמב"ן.
3. וראה בהמשך מדרש הספרי שם: "יכול תמתין עד שיאמר לך נביא: תל לשכנו תדרוש ובאת שמה, דרוש ומצא ואח"כ יאמר לך נביא".
4. ספר הכוזרי, ח, כז
5. דברים יב, ז
6. ראה רש"י
7. חידושי החת"ם למסכת סוכה

מהלך הגאולה. "אשר ברכך ה' אלוקיך". אם אדם ישמח במקצוע שלו, בשליחות שלו, בהוויה שלו, ויחבר את השמחה לאשר ברכו ה' אלוקיו, ממילא ייתן תרומה ונדבה וממילא ייתן את כל קרבנותיו בשמחה, שכן הא בהא תליא. ומכאן אולי הקשר גם לסוף הפרשה: "אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ בְּבִרְכַּת ד' אֵל-לֵהִיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ".

מה הכוונה "פברכת", בכ"ף הדמיון? אומר השל"ה הקדוש, ממה בעצם האדם נותן? - ממה שהוא קיבל. וממי הוא קיבל? - מה? כשהוא מביא קרבנות לה, תרומות לה, נדרים ונדבות לה, הוא מביא את מה שנתנו לו, בכרכת ה', שוב, מלמעלה מגיעה ברכת ה', ומלמטה אנחנו עמך ישראל, מארץ ישראל, מביאים את הקרבנות האלה.

בצדקה תכווני

יש נוהגים לקרוא השבת את הפטרת שבת ראש חודש, ויש הקוראים את ההפטרה המקורית: "בְּצִדְקָה תִּפְוֶנֶי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק בִּי לֹא תִירָאֵי וּמִמַּחְתָּה בִּי לֹא תִקְרַב אֱלֹהֶיךָ". היכולת לבנות חיים מתוקנים כפרטים וכציבור - להתרחק מעושוק ומשימוש בדרכים לא כשרות כדי להשיג תוצאות ורווחים - היא חלק מסוגית הישרות של עם ישראל.

"כָּל כְּלֵי יִצְרַר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח"¹⁰, לא רק האויב וכל צר ומקטרר לא יצליח, כפי שאומר הנביא, אלא באמת, "זֹאת נִחַלַת עֲבָדֵי ד' וְצִדְקָתָם מֵאֵתֵי נְאֻם ד'". "הוֹי כָּל צְמָא לְכוּ לְמִים"¹² הצימאון שלנו, של עמך ישראל, למים של פשוטו של מקרא. מי שבאמת מחפש את ה'פשוטו' מתוך מה ה' אומר, ולא מתוך מה 'אני חושב' - מבין ש"הוֹי כָּל צְמָא" זה הצימאון לדבר ה', רבי עקיבא נחשב¹³ "שותה בצמא את דבריהם". זאת נקודת הצימאון, שמה שאדם מקבל מאת ה' יוצר בו תחושת קרבה. וכשאדם קרוב אל ה' אז הקרבה לעצמו

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדאו

פרשת ראה

שלוש הפרשיות הראשונות של חומש דברים מהוות שלישייה אחת: ישראל, תורה ומצוות. זהו הסדר היהודי, שאי אפשר בלעדיו. ראשית לכל היא העובדה האלוקית של כלל ישראל, בפרשת דברים. ועצם הווייתם של ישראל מתגלה בארץ ישראל, "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". מתוך כך מגיעים לפרשת ואתחנן שעניינה תורה. ומתוך הכלל של האמונה שבפרשת ואתחנן, נמשכים פרטי המצוות בפרשת עקב. בפרשתנו, אחרי הכלל של שלישיית ישראל-תורה-מצוות, נפגשים בהתפרטות גדולה מאד, הכוללת את כל סדרי האכילה וגם סדרי ההתאחזות בארץ. אנו עומדים להיכנס לארץ, וצריך להבין שעם

פרטי הסדרים של אכילת המזון המחיה אותנו ונותן אחיזה לחיותנו הנשמטית בכל גופנו. סדר האכילה בישראל אינו מתחיל מחשבונות קטנים אלא משולחן גבוה.

מתוך סדרי הקרבנות מגיעים לסדרי אכילת המזון שלנו וסדרי אכילת הבשר. ומתוך היסודיות של אחיזת ישראל בארץ, מגיעים לסידור הזמנים. "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ד' אלוקיך". כל כלל ישראל באים ליראות פני ד'. כשכולם באים ביום טוב ליראות פני ד', מתגלה סגולת ישראל. חברים ועמי הארץ, כולם באים. והשיא: פרשת הקהל, בה כולם באים, העם בשלמותו, בתמימותו. "תורת ד' תמימה"³, ארץ ד' תמימה, עם ד' תמים. מתגלה השלמות הכוללת של הקדושה המשולשת הזאת, תמימות אחת המקיפה את הכל⁴.

1. תהלים קל"ב י"ג.
2. דברים ד' ד'.
3. תהלים י"ט ח'.
4. ע"פ שיחתו הרצי"ה דברים עמ' 224-222, 247-237.

מעשה דמא בן נתינה לאור ההלכה

השאלה

בסוגייתנו (קידושין לא, א) אנו נתקלים בעניין מפתיע: חז"ל לומדים את הגדר ההלכתי לכיבוד הורים דווקא ממעשה דמא בן נתינה שוויתר על ממון רב ובלבד שלא לצער את אביו ולהעירו משנתו. רש"י מסיק מדברי חז"ל שאם עובד כוכבים הגיע למדרגה גבוהה בכיבוד הורים, כל שכן ישראל מצווה על כך (ע"ז כג, ב). אך אם כן, יש לשאול מדוע אנו לומדים את הגדר ההלכתי של כיבוד הורים דווקא מעובד כוכבים? כדי להשיב על השאלה עלינו לברר מהו תוקף מוסכמות המוסר האנושיות? וכן האם ייתכן שהחוב ההלכתי יהיה קל יותר מחוב המוסר האנושי?

תוקף המוסר האנושי בהלכה

רבינו ניסים גאון מלמדנו כלל גדול "כי כל המצות שהן תלוין בסברא [=בסברה שכלית] ובאובנתא דליבא [=הבנת הלב] כבר הכל מתחייבים בהן מן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ ועל זרעו אחריו לדורי דורים" (הקדמה למסכת ברכות). רבי חנוך העניך מסאסוב כותב שהמקור של רבינו ניסים גאון הוא מדברי חז"ל בכל הש"ס "למה לי קרא סברא הוא" (שו"ת יד חנוך סי' סב). כלומר: כל דבר שהשכל מחייב לקיים אותו יש לו תוקף וחוב גמור מהתורה ולכן אין צורך בפסוק ללמד אותנו את הדין (פני יהושע ברכות לה, א). חז"ל שואלים "ושפירות דמים גופיה מנלן?" (פסחים כה, ב) מה המקור לכך שבשפירות דמים ייהרג ואל יעבור? חז"ל משיבים: "סברא הוא" הסברה ההגיונית היא שהאדם צריך למסור את נפשו ולא לרצוח "ליקטלוק ולא תיקטול. מאי חזית דדמא דידך סומק טפי? דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי?" [=יהרגו אותך, ואתה אל תהרגו, שכן הסברה היא: מי אומר שהדם שלך אדום יותר, אולי הדם של החבר שלך אדום יותר?] (שם). ולכן כל מוסכמות המוסר האנושיות ש'השכל הישר' מחייב לקיימן, יש להן תוקף כאילו הן כתובות בתורה והן דאורייתא ממש (שו"ת יד חנוך שם).

וכן כל דבר שהאנושות מתעבת הרי הוא אסור מהתורה ואף חמור יותר מהאיסורים הכתובים במפורש בתורה. ומדוע? "דכל שאסור לכלל מין האנושי הנאורה בחוק הנימוס אי אפשר להיות מותר לנו עם קדושו... מפני שמדרגתנו צריכה להיות תמיד גבוה ממדרגת שאר האומות בנימוס ובמוסר, ולא נמוך מהם" (הרב גלזנר בפתיחה ל'דור רביעי' על חולין).

אם כן, התברר שלמוסכמות המוסר האנושיות תוקף הלכתי וכן שלא ייתכן שהחוב ההלכתי יהיה קל יותר מהחוב המוסר האנושי, אלא להפך - ההלכה מוכרחת להיות תמיד חמורה יותר מהחוב המוסרי. ואם יתברר שמעשה דמא בן נתינה משקף את המוסר האנושי, הרי שיש ללמוד ממנו את הגדר ההלכתי.

וכן, המהר"ל שואל מדוע לומדים את החוב לכיבוד הורים דווקא מדמא בן נתינה? ותשובתו היא, מאחר שהשכל האנושי מחייב שהאדם יכבד את הוריו שהביאו אותו לעולם, לכן אומות העולם נזהרות בכך ביותר: "ולפיכך בא ללמד ענין מצוה זאת מן גוי, שאין גוי מקיים המצוה בשביל שנצטוו עליה, רק מה שיגזור השכל בלבד" (תפארת ישראל מא).

המניע לקיום מצות כיבוד הורים

נראה שלימוד הגדר ההלכתי לכיבוד הורים דווקא ממעשה דמא בן נתינה, בא ללמדנו גם על המניע הראוי לכיבוד הורים. הרמב"ם שואל ב'שמונה פרקים' את השאלה הבאה: מי גדול יותר: אדם שמתמודד עם יצרו וגובר עליו, או אדם שאין לו התמודדות כלל?

הרמב"ם משיב שזה תלוי אם מדובר בעבירות שבין אדם למקום או בעבירות שבין אדם לחברו. בעבירות שבין אדם למקום, מי שמתמודד גדול יותר, כי ההימנעות מעבירות אלו אינה בהכרח הטבע של האדם ולכן הוא אמנם נדרש לגבור על יצרו, אך ההתמודדות עצמה לגיטימית. אך בהימנעות מעבירות שבין אדם לחברו, מי שאין לו התמודדות גדול יותר, כי המוסר האנושי מחייב להיות 'בן אדם'. אם כן, לשיטת הרמב"ם מי שנמנע מלעבור עבירות בתחום שבין אדם לחברו, רק בגלל הצו האלוקי ולא בגלל המוסר האנושי - הרי שזה פגם במידות

האדם [יש שחלקו על הרמב"ם - ראה: שם משמואל; כתב והקבלה ועוד].

בנוסף, מצינו רעיון זה לא רק בהימנעות מעבירות, אלא גם בעשיית מצוות. ה'שרידי אש' מתייחס לשאלה 'מדוע לא מברכים על משלוח מנות בפורים?'

ומשיב שכל מטרת משלוח מנות היא להרבות שלום, אהבה ורעות בעם ישראל ולכן על האדם לתת משלוח מנות מרצונו החופשי "מתוך רגש של אהבה לאחיו העברי", אך אם הוא נותן רק בגלל הציווי, הוא מפחית את מידת האהבה. ולכן, לא מברכים "וציוונו" על משלוח מנות. ה'שרידי אש' מביא את דברי הרמב"ם שהזכרנו שבמצוות שכליות יותר טוב לקיימן מתוך רצון פנימי מאשר מתוך ציווי. ומוסיף ה'שרידי אש' "ואפשר שמשום כך אין מברכין על כיבוד אב ואם" (שו"ת שרידי אש ח"א סי' סא).

אם כן, ה'שרידי אש' מלמדנו שיתכן כי הטעם שאין מברכים על כיבוד אב ואם - מפני שהמניע הראוי לקיום מצוה זו, אינו צריך להיות רק הציווי האלוקי, אלא בעיקר מתוך חיוב המוסר הטבעי של הכרת הטוב "שאביו הביאו לעולם הזה" (בבא מציעא לג, א). ולכן, כדי ללמדנו את המניע הראוי לכיבוד הורים, חז"ל בחרו ללמוד את הגדר ההלכתי לכיבוד הורים דווקא מגוי שכיבד את אביו מתוך רצון פנימי ו'שכל ישר'.

אתגובות ולקבלת המאמר המלא: natanorot@gmail.com

מכון אורה
מדרשה ללימודי יהדות לבנות
כנסי משרים 3, נבעת שאול ירושלים

לימודי אמונה של היום

ערכי המשפחה של מחר

הצטרפי עכשיו למכון אורה!

במכון אורה תוכלי למצוא את עצמך ולקבל כלים להתמודדות נכונה עם החיים

אווירה חמה ומשפחתית • צוות מנוסה • ליווי צמוד לאורך כל הדרך

התוכניות במכון אורה, לבחירתך:

- < תוכנית טלאה
- < תוכנית אלול
- < תוכנית חלקית
- < יום לימוד נשים

התוכנית מיועדת לבנות דתיות ולא דתיות ולבעלות תשובה. אפשרות לתנאי פנימיה ולליסודים אקסטרניים. קיימות תכניות לדוברות ספרדית, רוסיית וצרפתית.

מדרשת מכון אורה
197870505: 02-6528344
www.heb.machonora.co.il/index.php

לבחור מתוך מצב נתון בנישואין

מהותו של האדם שנבחר בצלם - להיות אדם בוחר. מהותו של יהודי, כבן לעם ישראל - לבחור בהתאם לרצון ה'.

ישנם זוגות שמגיעים לפגישות במטרה להרגיש טוב יותר ביניהם, כיוון שאין להם יכולת לחיות כראוי ביחד. בפגישה בפועל, הם מנסים בכל כוחם לאלץ ולכפות כל אחד את דעתו על השני. הם נאבקים זב"ז ומבקשים שאהיה השופטת והמחליטה, מי הצודק ומי הטועה. זאת, אף שבתחילת הפגישה הראשונה אני מגדירה באופן ברור שהחדר הזה אינו מקום המשפט, אלא מקום שמכוון ומציע דרכים להבנת עצמם ולמציאת דרכי מחשבה, דיבור ומעשה, שיחברו ביניהם באהבה.

מידי פעם, אני מוצאת את עצמי נתונה בזירת קרב. החדר הופך להיות חדר מלחמה. הטונים עולים, הסגנון משתלח והם מחליפים מהלומות בפיהם. כל אחד מנסה לכפות את דעתו על משנהו. אני מזכירה להם שהם הגיעו לא כדי להראות לי כיצד הם נלחמים, אלא כדי לקבל כלים להתמודדות עם ההבדלים והניגודים שביניהם ולהגיע להסכמות הדדיות.

בשלב הזה הם כבר קצת מתעייפים ופונים אלי, כמבקשים את אהדתי לצדקת דרכם ושאלתי מי כאן הצודק: "היא לא יודעת להיות עקרת בית ואמא לילדים. היא חושבת שהיא רווקה..." / "הוא חושב שנועדתי לשרת אותו ואת הילדים. אני צריכה זמן לעצמי. הוא לא יכתוב לי..." "תגידי לו שאשתי יותר חשובה לו מההורים שלו..." / "תגידי לה שאני לא צריך להתגרש מההורים שלי בגלל שהתחתנתי איתה..." "היא מנסה לשלוט עלי ולהחליט לי מתי ואם בכלל לפגוש חברים..." / "הוא לא יכול להרשות לעצמו לצאת עם חברים. הוא נשוי וצריך לשאול אותי אם אני מסכימה..." והדוגמאות רבות לאין ספור, כפי שרבים הם מצבי החיים. אני מתבוננת בהם בכאב. הם כל כך טובלים... והחיים נעשים בלתי נסבלים... כל אחד מרגיש שהוא הצודק וגם הקורבן. עתה הם כבר מותשים ומדברים כביכול לעצמם, מיואשים למחצה: "אילו היא

הייתה..." / "אילו הוא היה..." כל אחד מעביר את האחריות לבן הזוג. ואז אני שואלת אותם: "הלא את ייקרא אהבה? לאלץ, להכריח, לגרוח, הזאת אהבה?" התחושה שאין לאדם בחירה בהתנהלות הזוגית, היא קשה מנשוא. הוא מרגיש קורבן כפות של מציאות החיים בנישואין. אין לו מוצא והייאוש מחלחל. המוצא היחיד שנראה להם, הוא להגיע למדרגות הרבנות. גם זו תיקרא בחירה, גם אם שלילית והרסנית, מפני שעדיין לא למדו מהי זוגיות בכלל!

במצב כזה, זוג מגיע לשלב של: "תשב אנוש עד דכא", עד דכדוכה של הנפש. גם עתה יש בחירה: "ותאמר שובו בני אדם" - מהמקום שכבר אי אפשר לרדת יותר, אפשר להתחיל את אט לשוב ולעלות, אם רק בוחרים לעלות.

מה שנוטר לאדם לעשות הוא, לבחור חיובי מתוך המצב הנתון. זו המציאות הקיימת, אותה יצרנו במו ידינו ובמו ידינו גם נוכל לשנות אותה, ע"י בחירה המתחשבת במציאות העכשווית.

כאשר כל אחד רואה את עצמו, אחראי ומחויב לעצמו ולזוגיות, ישקול בדעתו מתוך הקשיים שהוא נתון בהם ויבחר, כיצד הוא רוצה לשפר את הנישואין. שהרי חיי נישואין נועדו לחיי שמחה ושותפות ולא למלחמות גבר ועלמה.

גם אם אחד מחליט לבחור ולשנות את דרכו, ללא תלות בהתנהלות בן הזוג, יתחיל תהליך של תיקון. כאשר פניו אינם למלחמה, אלא לשלום, זה ישפיע לטובה, גם על מי שעדיין עסוק במאבק. ייתכן מצב עקב מלחמת ההתשה שבני הזוג נתונים בה שהם יתקשו לבחור באופן חיובי, מכיוון שהאווירה שלילית והרסנית. במצב כזה, כדאי להם להגיע לאדם שלישי מקצועי שיעזור להם לצאת מהאווירה השלילית, תוך כדי ניהול עצמי זוגי, בבחירה מושכלת שתוביל אותם לחיי נישואין ראויים ומהנים.

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות
לתמוכות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
נאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא באתר מכון מאיר <

מנהג ישראלי

ישראלים הם היחידים ששרים "הכאנו גלום עליכם" ואותאים כסיים בשעת הנחיתה, אחרי 1/2 שעה של טיסה אצלת לשדה התעופה בן גוריון.

לע"נ אמי מורתי מרגלית בת מזל טוב ע"ה

ואיש מכיר את נחלתו ומקומו ואופי התמזגותו עם כללות העם, עד שרוח עזה משברת סלעים, באה ומפזרת אותנו בארבע כנפות הארץ כי בעוונותינו גלינו מארצנו, וכ"לקטים" אנו מלקטים ניצוצות של קדושה השרויים ובלועים במקומות גלותנו, ושבבים לשותלם בשדה חיינו, בארץ ישראל ושירת "הבאנו שלום עליכם", מדעת או שלא מדעת, פורצת מפינו לאמור: אכן גלינו ממקומנו, אבל הנה שבנו למקומנו ברכוש גדול כבעלי תשובה ש"אין צדיקים יכולים לעמוד במקומם".

אז לבנו התמים לבקר את תחום מושבם של ילדי גבת, יגור, משמר העמק, כפר מכבי, רמת יוחנן... ולהתבונן בגינוני הליכותיהם. חתימת ריחו של אופיים הייחודי עלה באפנו בכל חריפותו והרגשנו שוודאי נחזור מ"מסע בין-כוכבי" זה כדבורים עמוסות צוף פרחים שלא הכרנו מעולם, שנוכל למזג אותו יפה בצוף עולמנו ו"טובים השניים מן האחד". כל שכן טיסה לאילת. די בשינוי גיאוגרפי ונפשי שמורגש בהפלגת מקום שכזו לעורר את המתח המפרה בין תכונת הקביעות והנדודים גם בקרב המבוגרים אשר בשם 'ישראל' יכוננו. עיקרון זה חורז גם את כלל מסעותיו של עם ישראל מחוץ לארצנו הקדושה מאז ועד הנה. לעיתים אנו יושבים איתן בסלע נחלתנו: כל שבט

מנהג היה לנו בילדותנו כשהיינו חוזרים מטיוול שנתי או ממוחנה קיץ אל תחומי של הקיבוץ - על גב המשאית הנהוגה בידי האמונות של אבנר הנהג - מידי פרצה מפינו פה אחד שירת "הבאנו שלום עליכם". הרגשנים שבינינו היו מזילים דמעה חמה עם גבור השירה ב"גרון גדול". כמה היינו משתוקקים לצאת מתחום הקיבוץ המוכר לנו כל כך לטיולים אלה. אך ראו זה פלא! כשהסתיים הטיוול ורק קרבנו "כברת ארץ" לבית גידולנו, ומיד קפץ "חן מקומנו על יושביו" וגעועים עזים תקפו בנו.

מה כוחו ופשרו של נוהג מוזר זה שקנה לו שביטה באין פרצה פה ומצפצף? ומה עוד שמנהג-ותיקין זה קיים אף בקרב מבוגרים כנ"ל, שלא רק שישירו "הבאנו שלום עליכם" וימחאו כפיים לאחור חצי שעת טיסה מאילת, אלא קל וחומר שבועם מחוצה לארץ אל ארצנו הקדושה.

שתי תנועות הופכיות ומשלימות זו לזו מקננות בנפשם של ישראל. האחת היא תכונת ההתמקמות, מציאת מקומנו המיוחד לנו והכרתו, נחלתנו המיוחדת בתוך קהל ישראל ובאנושות בכלל. והשנייה היא דווקא תנועת היציאה אל מחוץ למקומנו, לקבל משם את הראוי לנו לקבל ו"להביא את שלומנו" (הבאנו שלום עליכם) - השלמתו, לאוצר חיינו המיוחד. כמה שמח

המהפיכה נמשכת!

סט שיחות הרציה בנושאים שונים כולל כרך עשירי חדש! במהדורה חדשה בכריכה קשה עם תפירה וקופסה מהודרת!

מחיר מיוחד לנרשמים למכירה המוקדמת ב-ל-ב ד! **750₪** **500₪ בלבד** כולל משלוח!

*אספקה: חשוון תש"פ

להרשמה: **02-9973168**

מכירה מוקדמת

עלייתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רצוים להפיק אלפיו בתי אב בציבור הדתי?

איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופורסום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת ובריבויים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

לא קיבלת העלוני? צור קשר ל- 9248*

לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מאירי

עלון ערוץ מאירי להורים ולילדים
כרשת ראה השע"ט

יום של פרסים והפתעות בערוץ מאירי לילדים היכנסו כחה שיותר מהר... Meirkids.co.il

ועוד פרסים המון

פרשה מאירה

זה קשר?

שָׁבַת שְׁלוֹם, יְלָדִים. מַה שְׁלוֹמְכֶם? בְּפָרֶשֶׁת "רְאֵה" כְּתוּבָה הַהֲלָכָה שֶׁקְּשָׁרוּת לַכְּשָׁרוֹת. הַתּוֹרָה אוֹמַרְתָּ שִׁישׁ בְּעַלֵי חַיִּים שֶׁמָתָר לָנוּ לֶאֱכֹל וְיֵשׁ בְּעַלֵי חַיִּים שֶׁאֲסוּרִים בְּאֲכִילָה. חֲשַׁבְתָּם פֶּעַם לְמַה בְּאָמַת ה' אוֹסֵר לָנוּ לֶאֱכֹל חֶלֶק מִבְּעַלֵי הַחַיִּים? מַה זֶה מְשַׁנֶּה אִם אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים בְּשֵׁר שֶׁל פְּרָה אוּ בְשֵׁר שֶׁל גָּמֶל?

אֶחָת הַנְּקֻדּוֹת הַחֲשׂוּבוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מֵהַלְכוֹת הַכְּשָׁרוֹת הַיָּשָׁרִים לְחֲשׁוֹב עַל כָּל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים. חֲכָמֵינוּ אָמְרוּ: "סוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה". כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָּאִים לֶאֱכֹל דָּבָר-מַה אֵינָנו יְכוּלִים יָשָׁר לְחַטּוֹף וּלְאֶכֶל, אֲלֵא עַלֵינוּ לָשִׂים לֵב וּלְבָדוֹק הָאֵם הַמְּאֻכָּל כְּשֵׁר וְהָאֵם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לֶאֱכֹל אוֹתוֹ. רַק אַחֲרֵי שֶׁבָּרְנוּ שֶׁהַדָּבָר מֵתָר, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לֶאֱכֹלוּ.

בְּכֶף אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים לְחֲשׁוֹב לְפָנֵי הַמַּעֲשִׂים שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, וְאֵז גַּם בְּמִקְרִים אַחֲרִים כְּבָר נִהְיָ רְגִילִים לְחֲשׁוֹב וְלֹא לְפַעוֹל בְּצַוָּרָה אֶקְרָאִית. לְמַשֵּׁל: כְּאֲשֶׁר מִישָׁהוּ מְרֻגָז אוֹתָנוּ אוּ מְפָרִיעַ לָנוּ, לֹא נִמְהָר לְהִגִּיב וּלְכַעֵס, אֲלֵא נִחְשָׁב קֶצֶת לְפָנֵי כֵן וְאוֹלֵי נִבִּין שֶׁאֵין טַעַם בְּכָלֵל לְכַעֵס, אוּ שֶׁבְּכָלֵל לֹא הִבְנוּ נִכּוֹן אֶת מַה שֶׁקָּרָה!

כֶּף הַלְכוֹת הַכְּשָׁרוֹת וְהַלְכוֹת נוֹסְפוֹת עוֹזְרוֹת לָנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים נְכוֹנִים יוֹתֵר, אֲפִלּוּ בֵּין אֶדָם לְחִבְרוֹ! שְׁבַת שְׁלוֹם!

אש יוקדת

סיפור בהמשכים פרק ט

רבקה לנדאו המשיכה: "מי שהציל את חיי הייתה אחותי שברוך ה' בדיוק באותו הרגע נכנסה הביתה. עוד לפני שהיא ראתה מה קורה, היא צעקה: "הצילו, מה קורה כאן?!"

הבית כבר היה מלא עשן וריח חזק של שריפה היה באוויר. רינה רצה לעבר המטבח ושם היא מצאה אותי שוכבת על הריצפה, כששביבי חלקי הארון הבעור. האש כבר אחזה בבגדים שלי.

אחותי רינה ידעה בדיוק מה לעשות. היא משכה אותי מתוך המטבח והצילה את חיי. שלא כמוני, היא ידעה שלא מכבים שריפות לבד ולכן היא רצה החוצה והחלה לצעוק בקול "שריפה! שריפה! הצילו!"

השכנים מכל הסביבה הגיעו בריצה, הוציאו את האחים שלי מהבית ודאגו לכבות את האש. אותי העבירו במהירות לבית החולים. סבלתי מכאב חזק בגב מהנפילה, אבל עוד יותר מכך - היו לי כוויות בדרגה גבוהה כמעט בכל הגוף. חשוב שתביני: כוויות בדרגות גבוהות הן מאוד מסוכנות, ומצריכות טיפולים קשים שלא תמיד מצליחים. זו ממש סכנה גדולה! ואת התוצאות של הטעות שלי את רואה במו עינייך."

רבקה הרימה שוב את שרוולה והראתה לי את הצלקות שהיו בידיה. האמת, שרק עכשיו התחלתי להבין כמה חשוב ונכון היה המעשה שעשיתי, כשהתקשרתי למכבי האש ודאגתי לכיבוי השריפה בצורה נכונה ואחראית.

מיד בסוף השיחה עם הגברת לנדאו החלטתי שאני מסכימה לדבר בפני בית הספר. ובאמת כך היה. באירוע המיוחד שהתקיים בשבוע הבטיחות הזמנתי לבמה לספר את מה שקרה לי. אני חייבת להודות שגיליתי שהפחד תמיד היה לי בעמידה לפני קהל כבר נחלש מאוד, ואחרי דקה או שתיים שדיברתי בפני בית הספר כבר הרגשתי רגועה.

כשגמרתי לספר את סיפורי כל בית הספר מחא כפיים בהתלהבות. המורה ניגשה אליי והעניקה לי תעודת הוקרה מיוחדת מבית הספר. התרגשתי מאוד. אבל יותר מהכול שמחתי בכך שהמסר החשוב של זהירות ובטיחות עבר גם לשאר התלמידים ואולי יעזור להם להתמודד נכון עם אתגרי החיים בעתיד.

סוף

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאירי לילדים

פרק חדש בכל יום רביעי!

נהנים בחופש עם העונה החדשה של אסי וטוביה!

ענו על השאלות
בדף פרשת שבוע באתר
ואולי תזכו בפרסים!

חידת חדגא:
הסבירו: שותים בו
אבל אסור לאכול אותו.
מי הוא?

חידת פולקע:
מותר באכילה, קפד
ראשו ואז הוא אסור
באכילה. מי הוא?

שאלות בפרשה

- איפה אוכלים את המעשר השני?
- על איזה הר היו המברכים?
- האם צבי כשר לאכילה?
- האם חסידה כשרה לאכילה?
- מהי שמיטת כספים?
- כמה שנים עובד עבד עברי?
- האם נשים חייבות לעלות לרגל בשלושת הרגלים?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים המבולבלים (מתוך "רביעי" של הפרשה)

תאב שלל	שק דומע	המעיל ממך	נע הביתה	אלול אתך	ספינר
_____	_____	_____	_____	_____	_____
הפרס	תר האבן	משביך	טור פועה	מבין	טל העוף
_____	_____	_____	_____	_____	_____

נהניתם בחופש מעלון "מאירי"? רוצים לראות בעלון תכנים נוספים?
נשמח לשמוע! כתבו לנו למייל: Alon@meirkids.co.il ואולי תזכו בפרס!

**פרטים
באתר**

הפרס מתנת

התמונה להמחשה בלבד

**איזו חבורה תצא
לטיול גייכים מדהים?**

**תחרות חדשה נושאת פרסים
לקראת חודש אלול • ערוץ מאיר לילדים**

**ילדים
באהבה**
הרב שלמה אבינר

מגילת דוד 41 האם אנשי קעילה ימסרוני

על כל פנים, אין תועלת להשאיר פאן. אם הם יפגעו גם אני ואנשי נפגע. קמתי עם שש מאות אנשי ויצאנו מקעילה, כמובן בלי להודיע לאיש לאן אנחנו הולכים. גם עוד לא החלטנו בינינו לאן, העקר לצאת מפה. אכן נודע לנו שששאל המלך הגיע לקעילה ולא מצא אותנו, וזו קפלה את צבאו וחזר למקומו.

1. שמואל א כג א-ו.
2. שם ז-ח.
3. שם ט-יב.

אל אביתך הכהן שהצטרף אלי, ובקשתי שישאל את ד', דרך אפוד הכהן הגדול: - ד' אלקי ישראל, האם שאול ירד להלחם בעיר קעילה? הגד נא לעבדך. - אמר ד': ירד. - האם אנשי קעילה יסגירו אותי ואת אנשי בידי שאול? - אמר ד': יסגירו.^[3] כמובן זה עצוב מאד. אחרי שהצלתי אותם מפלשתים, הם בכל זאת מוכנים להסגיר אותי. אבל איני כועס עליהם, אני מבין אותם. הם דואגים לעצמם.

מצאתי מחסה בעיר קעילה, וגם יצאתי למלחמה עבדכם והצלתי אותם מפלשתים^[1]. ועתה, מה שפחדתי ממנו מתברר. נודע לי שששאל המלך אסף צבא גדול מכל עם ישראל, והוא בדרכו לקעילה כדי לתפס אותי ואת אנשי^[2]. עכשו שתי שאלות עומדות לפני. - אם קעילה סגורה לגמרי בדלתים ובירות, האם שאול בכל זאת ירד למלחמה נגדה? - אם הוא כן ירד למלחמה, האם אנשי קעילה יסגירו אותי אליו או לא? כמובן אני לא כלל לדעת עתידות, לכן פניתי

כל המוסר שבעולם אחוז הוא בכל מצוה, וכל הטוב שבעולם אחוז הוא בכל נטיה מוסרית חזקה. כי איך יהיה טוב לאדם, אם לא אוצר המוסר יהיה מוכן בכל מילואו בקרב לבו. אם חזקים, חכמים, עשירים יהיו בני אדם, כשמוסר יחסר להם, יהיו אומללים לאין חקר. אורות הקודש ג, ז

הרב שלמה אבינר

פוסטמודרניזם

אלא שלצערנו, גם זה לא הביא אושר ויציבות למין האנושי. אלא גרוע עוד יותר: תרבות של ריק, תרבות של אין. היחיד שהרוויח הוא הקפיטליזם, מול האדם הכודד המפוזר לכל עבר ושבו באופנה של תרבות צריכה מיום ליום. אך אותו מהלך של שלילת השכל היה מוגזם. זרקו את התינוק יחד עם המים המלוכלכים של האמבטיה. השכל כן הביא הרבה אושר למין האנושי, הרבה מאוד קידמה. יש לראות את התמונה בכללותה. דרך ארץ קדמה לתורה, כלומר: הבינה הטבעית והמוסר הטבעי. אבל בוודאי, לא די בשכל כדי לפתור כל הבעיות של המין האנושי. צריך תורה, וגם לגויים שייכים חלקים רבים ממנה. צריך אמונה. צריך: שמע ישראל, ד' אלהינו ד' אחד.

שאלה: אני שומע רבות את הביטוי פוסטמודרניזם, על פי רוב בנימה ביקורתית. כמובן, אין לי עניין בתרבות המערב, אך ברור שהיא גם משפיעה עלינו. לכן הייתי רוצה לדעת מה תוכן הזרם הזה, וכיצד עלינו, יהודים יראי שמים, להתייחס אליו?

תשובה: אין זה זרם אחיד אלא מכלול רחב של זרמים, אשר הצד השווה שבהם הוא אכזבה מן המודרניזם. המודרניזם מרים על נס את השכל והקדמה, באשר השכל והמדע מביאים לקדמה לטובת המין האנושי. הוא הופיע כתגובה נגדית לדת הנוצרית, שנגועה באמונות בלתי הגיוניות ובחוסר מוסריות.

אלא שהמערב התאכזב גם מן המודרניזם, שלא סיפק את הסחורה המובטחת. בצילו התפתחה אלימות, מלחמות קטלניות, הרס הסביבה, ועוד צרות רבות. בקיצור, לא סיפק אושר לאדם. לכן פיתח המערב אכזבה וחשדנות לכל מה שחרוט על דגל המודרנה: קידמה, אידאולוגיות, אמונות כלליות, אמת מוחלטת, רצף היסטורי, מהויות וכדומה.

מה נותר? - האני. כלומר: אדם באמונתו יחיה, כל אחד והאמת שלו, רלטיביזם מוסרי, רלטיביזם רעיוני, רלטיביזם מחשבתי. כדברי חז"ל בסוף סוטה: האמת תהא נעדרת, שנעשית עדרים עדרים, פוסט-אמת. וכמובן, כל אחד והפוסטמודרניזם שלו, כל אחד והסלט הרעיוני של עידן חדש שלו.

לב הפרשה

הרב חגי לונדין

לבתור בטוב

פרשת ראה, כמו חודש אלול, היא פרשה של בחירה חופשית. במדבר אין הרבה בחירה חופשית. ההנהגה היא שמימית - לחם מן השמים, עמוד אש ועמוד ענן. כאשר מתקרבים לארץ ישראל צריך עם ישראל לבחור בין הברכה שעל הר גריזים לבין הקללה שעל הר עיבל. אנשים לא אוהבים בחירה חופשית. ישנם כאלה שמאד רוצים שמישהו יגיד להם מה לעשות. לפעמים מחפשים 'נביא' בדמות מנהיג פוליטי; עיתונאי או אפילו רב. ישנם כאלה שמחפשים 'אות מהשמים'. בהמשך הפרשה אנו מזהירים מללכת אחר 'נביא או חולם חלום' שמנסה להדיח אותנו לבעירות. נביא אמתי אינו שולל בחירה חופשית. נביא אמתי מעניק השראה ותקווה לעתיד אבל נותן לאדם לבחור בטוב. רק כאשר אדם בוחר בטוב בעצמו הוא מעביר את המציאות מטבע עיוור להזדהות והפנמה. אנו מציינים כעת את ראש חודש אלול, החודש שבו אנו מצווים לבחור בטוב. לקחת את חיינו ולהעביר אותם מתחושות מייאשות ש'ככה אני' ו'אין מה לעשות' - ולהתחיל לבחור בטוב. אני לדודי ודודי לי.

ניתן להאזין לשיחה שבועית של הרב באמונה ברדיו מורשת בימי ראשון בשעה 20:00
ניתן להצטרף לשיעור פרשת שבוע של הרב באוניברסיטת בר אילן בימי שני בשעה 20:00

קדושת חיי המשפחה

יסוד בניין מדינת ישראל והאנושות

לברור חסיבות הצניעות בעם ישראל, באנושות, בפרט בדורנו מתורת ספר הרב אברהם יצחק הכהן קוק זכנו הרב צבי יהודה זצ"ל מאת הרב יחזקאל גריןרז'ל ר"מ בישיבת עטרת ירושלים עם הסכמות מסו"ר הנאמן הרב צבי ישראל טאו ומסו"ר הנאמן הרב שלמה אבינר שליט"א

"יש לחדש את המלוכה מלכות המשפחה האמתית הישרה למען עם ישראל ולמען כל האנושות ולסחוף את הנפש הטמא של הריסתה וכדאי ספר זה יהיה לברכה לכל תלמיד חכם ולכל אדם מישראל"

מתוך הסכמות של מסו"ר הגרש אבינר שליט"א

"המשפחה היא לנו יסודה של האומה" ועמ" דו

"הפרת האסון המשפחתי היא מעילה, הריסה של כל היסודות וכל היצירה כולה. חוסר אהבה ואסון משפחתיים, אינם גורמים רק להריסת התא המשפחתי, אלא גם להריסה של היסוד הלאומי של היסוד הכללי האנושי" ועמ" טו

ניתן להשיג אצל הרב עובד בהרב: 0545387122 שיר חדש חוסר: 0544358220

לטלפניה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות

טלפנים/יות

למערך התרומות

שכר בסיס + בונסים | משמרות צהרים, ערב
קו"ח למייל mmtrumot@gmail.com
ניתן לשלוח SMS למס' 052 - 5121946